

***Plasmopara halstedii* (Farlow) Berlese et de Toni**  
**Mączniak rzekomy słonecznika**

UE: II/A/II (c) 8.  
PL: 2/A/2 C. 8.



Karłowacenie roślin (po lewej), chloroza liści wzdłuż unerwienia (u góry), nalot na dolnej stronie liścia (u dołu)

Zdjęcia za zgodą EPPO ([www.eppo.org](http://www.eppo.org)) i CSL, York, Wielka Brytania

# ***Plasmopara halstedii* (Farlow) Berlese et de Toni**

## **Mączniak rzekomy słonecznika**

**Rośliny żywicielskie:** Patogen może porażać ponad 100 gatunków z rodziny *Asteraceae* (np. *Artemisia*, *Xanthium*), jednakże status kwarantannowy ma w odniesieniu do słonecznika (*Helianthus annuus*).

**Objawy chorobowe:** Objawy są zmienne w zależności od różnych czynników (np. charakteru porażenia, wieku rośliny, opanowanej tkanki). Choroba może przejawiać się w postaci zamierania siewek, porażenia systemicznego, porażenia korzeni oraz miejscowej, kanciastej plamistości liści. W wilgotnych warunkach na dolnej stronie porażonych liści może pojawić się biały mączysty nalot grzyba. Porażenie systemiczne obejmuje łodygi, liście oraz główki kwiatowe i objawia się chlorotycznym cętkowaniem wzdłuż nerwów liściowych, skarlówaceniem rośliny i ostatecznym jej zamarciem.

Objawy chorobowe mogą być podobne do uszkodzeń powodowanych przez niektóre herbicydy (np. przez 2,4 –D).

**Biologia:** Pierwotnym źródłem inokulum są oospory znajdujące się w glebie i (w mniejszym stopniu) na nasionach. Oospory są bardzo trwałe i mogą zachować żywotność przez 8-10 lat. W obecności wody oospory kielkują wytwarzając zoosporangia (zarodnie pływkowe), z których uwalniają się zoospory (zarodniki pływkowe), infekujące korzenie rośliny żywicielskiej. Patogen rozwija się międzykomórkowo. Sporangiofory i zoosporangia wylaniają się z aparatów szparkowych liści i są roznoszone przez wiatr. Temperatura gleby powyżej 25°C i susza ograniczają rozwój patogena. Rozprzestrzenianie się patogena na duże odległości odbywa się za pośrednictwem porażonych nasion.

**Termin lustracji i pobieranie prób:** Zamieranie siewek może być wykrywane wkrótce po wschodach. Objawy infekcji systemicznej zwykle ujawniają się poczynając od fazy drugiej lub trzeciej pary liści. Należy wyselekcjonować części roślin z objawami choroby, zapakować w odpowiedniej wielkości worek polietylenowy, włożyć do worka niewielką ilość zwilżonego papierowego ręcznika i zamknąć worek. Bezwzględnie przekazać do badań laboratoryjnych.